

holde den eller de påberåbte fængslingsbestemmelser ved angivelse af den eller de relevante paragraffer, stykker og numre samt en kort angivelse af de hovedomstændigheder, der udgør grundlaget for anmodningen om fortsat fængsling. Er det påberåbte fængslingsgrundlag helt identisk med en tidligere anmodning eller i det hele indeholdt i rettens seneste kendelser, kan der blot henvises hertil. Hvis der foregår efterforskning mv., skal der endvidere kort angives de væsentligste efterforskningskridt eller undersøgelseskridt, som påregnes foretaget i den periode, hvor fængslingen søges forlænget. Det bør i øvrigt så vidt muligt angives, hvornår tiltaleespørgsmålet kan ventes afgjort.

Den begrundede anmodning skal ikke udformes som et processkrift, og den skal ikke indeholde nærmere argumentation eller dokumentation for det påberåbte, herunder mistankegrundlaget. Som hidtil vil dokumentationen kunne bestå i det tilvejebragte rapportmateriale mv., mens den nærmere argumentation for fortsat varetægtsfængsling sker i retsmødet om forlængelse.

Formålet med kravet om en begrundet anmodning er således alene at fastslå, hvilken fængslingsgrund der påberåbes, hvilke (hoved)anbringender den påberåbte fængslingsgrund støttes på, samt hvilke efterforsknings- og andre sagskridt der forestår.

På denne måde kan den begrundede anmodning skabe klarhed over, hvad der er fængslingsspørgsmålets kerne, og hvilke aktiviteter der skal foretages. Dette vil give et bedre grundlag for anklagemyndighedens, forsvarerens samt rettens overvejelser i forbindelse med spørgsmålet om den umiddelbare forlængelse af fængslingen, samt om overvejelser om eventuel anteciperet bevisførelse, iværksættelse af oplysnings- eller forberedelseskridt og eventuelt forhåndsberømmelse, dvs. en sagsstyring, der kan medvirke til at begrænse den samlede varetægtsfængslings længde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 7 (retsplejelovens § 764, stk. 4)

Den foreslåede bestemmelse vedrører kravene til rettens kendelse om varetægtsfængsling og har til formål i visse tilfælde at skærpe kravene til rettens begrundelse for kendelse om varetægtsfængsling.

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 764, stk. 4, 2. pkt., skal retten i sin kendelse om varetægtsfængsling anføre de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt.

Med den foreslåede bestemmelse i § 764, stk. 4, 3. pkt., skærpes kravene til domstolens kendelser om varetægtsfængsling.

Det gælder for det første generelt med hensyn til kendelser om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 1, nr. 3, således, at de væsentligste af de eventuelle efterforskningskridt, som forventes foretaget inden for den fortsatte frist for varetægtsfængslingen, anføres i kendelsen. Dette gælder i sagens natur kun så længe, at der fortsat er efterforskning i sagen.

For det andet gælder det med hensyn til kendelser – efter alle fængslingsgrunde – om fortsat varetægtsfængsling ud over de frister, som er indeholdt i forslaget til retsplejelovens § 768 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Retten skal i de nævnte tilfælde i tilfælde til det gældende almindelige begrundelseskrav anføre de særlige omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at varetægtsfængsling ud over den relevante frist findes påkrævet. Der kan i den forbindelse henvises til bemærkningerne til forslaget til retsplejelovens § 768 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen kræver en skærpet opmærksomhed dels med hensyn til nødvendigheden af fængslingsens opretholdelse efter den anvendte fængslingsgrund, dels med hensyn til de omstændigheder som er omtalt i § 768 (dvs. navnlig om efterforskningen fremmes med tilstrækkelig hurtighed). Hvis fængsling ud over de foreslåede frister sker i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, må det – ikke mindst efter afslutning af efterforskningen – være centralt, om der i den konkrete sag foreligger en betydelig risiko for kollusion (dvs. vanskeliggørelse af forfølgningen), der må anses for at være af afgørende betydning for forfølgningen eller beskyttelse af vidner eller andre.

De foreslåede ændringer af begrundelseskravet gælder kun kendelser, der går ud på, at en varetægtsfængsling skal iværksættes eller opretholdes. Afvises derimod anklagemyndighedens anmodning herom, gælder de almindelige regler om begrundelse af kendelser, herunder at det af kendelsen skal fremgå, hvad der har været afgørende for rettens afgørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 8 (retsplejelovens § 767, stk. 2)

Den foreslåede bestemmelse er ny og vedrører muligheden for at forlænge varetægtsfængsling uden at fastsætte frist herfor. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at mindske antallet af formelle retsmøder om fristforlængelser uden protest.